

(Verlengde) harde lockdown desastreus voor de amateursport in Nederland

Op 12 januari kondigde het kabinet aan dat de huidige 'harde lockdown' tot 9 februari wordt verlengd. De impact van de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus -hoe noodzakelijk ook- is groot voor de sportwereld, net als voor andere sectoren. Er kan op dit moment door amateursporters alleen nog maar buiten gesport worden in tweetallen (op 1,5 meter afstand), of alleen. Alleen de jeugd tot 18 jaar mag nog in groepsverband trainen. Binnensportaccommodaties staan leeg, sportscholen zijn gesloten en het anders zo bloeiende verenigingsleven ligt voor het grootste deel stil. De lockdown betekent dat steeds meer sportbonden moeten besluiten een streep door de lopende competities te zetten. Naast de impact op de sportdeelname in Nederland, heeft dit ook grote financiële gevolgen voor de gehele sportsector. De problemen zijn acuut. Dit vraagt om extra compenserende maatregelen van de overheid zodat ook de sport de eindstreep van deze crisis kan halen.

Sportclubs en bonden hebben in de eerste lockdown flink ingeteerd op de reserves. Onder sportverenigingen bespeuren wij dat men terughoudend is geweest bij het aanvragen van compensatie, bijvoorbeeld omdat dit als te complex werd ervaren, en men de verliezen in eerste instantie heeft opgevangen uit eigen middelen. Voor veel sportorganisaties is nu echter de bodem van de kas bereikt. En waar er eerst nog hoop was dat in het nieuwe jaar activiteiten weer opgestart zouden kunnen worden betekent de (verlengde) harde lockdown in de praktijk dat er door veel activiteiten tot aan de zomer een grote streep gaat, met alle gevolgen voor de inkomsten van dien. De beschikbare steunmaatregelen bieden maar ten dele soelaas. Daarmee komt de lokale sportinfrastructuur in gevaar, juist nu de maatschappelijke waarde van sport voor de fysieke en mentale gezondheid van iedereen zo evident is. De langetermijneffecten van deze crisis op de sportdeelname zijn nog ongewis, maar nu zien we al bij diverse sporten minder aanwas bij de jongste jeugd. Een zorgwekkende ontwikkeling.

Het wegvallen van competities en andere wedstrijden zet de inkomsten van veel sportbonden onder druk. De afdracht van sporters en verenigingen voor bijvoorbeeld lidmaatschap, wedstrijd- en competitiegelden en licenties, zijn een belangrijke inkomstenbron voor de bonden. Nu de competities wegvallen is het voor de meeste bonden lastig om uit te leggen aan verenigingen waarom zij de facturen voor bondsafdrachten nog zouden moeten blijven betalen. Met het oog op de financiële positie van verenigingen zijn diverse bonden er zelfs al toe over gegaan om korting te verlenen op de bondsafdrachten. Dit ondanks het feit dat veel sportbonden zelf niet of nauwelijks in aanmerking komen voor steunmaatregelen en daarmee dus interen op de eigen reserves, als die er al zijn.

Wij roepen daarom op om nadrukkelijk oog te hebben voor de sportsector bij het uitwerken van verdere steunmaatregelen. Wij vragen u om **sportinclusief te denken** bij het verstrekken van compensaties. Bijvoorbeeld door **bij de TVL voor sportverenigingen met een hoger percentage vaste lasten te rekenen**, want door de grote inzet van vrijwilligers zijn personeelslasten maar een klein deel van de begroting voor deze organisaties.

Ook vragen we u om de sportspecifieke regelingen **TASO en TVS in ieder geval tot en met juni door te trekken, met meer budget** vanwege de gevolgen van de harde lockdown, zoals het geheel sluiten van de binnensport.

Tot slot dringen wij aan op een **specifieke regeling voor sportbonden** omdat wedstrijden en competities niet doorgaan en we dat niet langer via bondsafdrachten kunnen afwentelen op clubs, sporters en organisatoren.